

ORIENTERING

om franske forhold

Marts 2014

Den danske regering har udsat fremsættelse af lovforslaget om dobbelt statsborgerskab til næste folketingssamling.

Det har hidtil været et grundlæggende princip i dansk indfødsretslovgivning, at dobbelt statsborgerskab så vidt muligt skal begrænses.

Af regeringsgrundlaget for den nuværende regering fremgår det imidlertid, at "Danmark er et moderne samfund i en international verden. Derfor skal det være muligt at have dobbelt statsborgerskab".

Regeringen nedsatte i december 2012 en tværministeriel arbejdsgruppe, der skulle se nærmere på spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab, herunder Danmarks internationale forpligtelser.

Denne arbejdsgruppes rapport om dobbelt statsborgerskab foreligger nu, og i denne opstilles en række forskellige modeller for en øget accept af dobbelt statsborgerskab.

På denne baggrund havde regeringen planlagt i februar måned i år at fremlægge lovforslag for Folketinget om dobbelt statsborgerskab.

Imidlertid er man i Justitsministeriet blevet klar over, at det vil være en forudsætning for, at Danmark kan indføre adgang til dobbelt statsborgerskab, at Danmark delvist opsiges Europarådets konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerskab og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerskab, og da der er en opsigelsesfrist på et år vedrørende denne konvention, er fremsættelsen af lovforslaget om dobbelt statsborgerskab blevet udsat til næste folketingssamling. Det bliver sandsynligvis først fremsat om et år.

Der er efterhånden ganske stor tilslutning til dobbelt statsborgerskab i det danske Folketing, idet udover regeringspartierne også partierne Venstre, Det konservative Folkeparti og Liberal Alliance fra oppositionen er positivt stemt overfor indførelse af dobbelt statsborgerskab. Kun Dansk Folkeparti er fortsat modstander deraf som følge af partiets fremmedfrygt.

Langt de fleste lande i Europa har efterhånden indført adgang til dobbelt statsborgerskab enten fuldstændigt eller i begrænset omfang. Eksempelvis har Frankrig indført fuld adgang til dobbelt statsborgerskab. Udover Danmark har Norge, Holland, Østrig, Tjekkiet, Estland og Litauen fortsat ikke regler om dobbelt statsborgerskab. I Spanien accepteres det, at spanske statsborgere kan få

et andet statsborgerskab, men udenlandske statsborgere kan ikke få spansk statsborgerskab ved siden af deres eget. I Tyskland accepteres, at tyske statsborgere tillige kan erhverve statsborgerskab i et andet EU-land samt i Schweiz, og at statsborgere fra disse lande tillige kan erhverve tysk statsborgerskab.

Til støtte for indførelse af adgang til dobbelt statsborgerskab har arbejdsgruppen anført, at dette kan afhjælpe nogle af de uhensigtsmæssigheder, der opstår, når højtuddannet udenlandsk arbejdskraft får beskæftigelse i Danmark eller når højtuddannede danskere bestrider stillinger i internationale virksomheder eller institutioner i udlandet, at det giver mulighed for øget engagement i lokalsamfundet i forbindelse med at man påtager sig et offentligt embede, engagerer sig i sine børns skolebestyrelse, i lokalpolitik og lignende, hvor dette kræver statsborgerskab i landet, at det giver mulighed for at opholde sig i udlandet eller i sit oprindelsesland i længere tid uden at skulle søge om arbejds- og opholdstilladelse, at det giver mulighed for at kunne opretholde kontakten til familiemedlemmer i Danmark, hvis man har frasagt sig sit danske statsborgerskab, uden at blive mødt med begrænsningen om, at man som udenlandsk statsborger i visse lande kun kan opholde sig i Danmark i højst tre måneder og i øvrigt som statsborger i visse lande skal ansøge om visum for at kunne komme til Danmark. Adgang til dobbelt statsborgerskab vil derfor gøre det lettere at bosætte sig og arbejde i udlandet.

Af synspunkter, der taler imod indførelse af dobbelt statsborgerskab anføres loyalitetshensyn, idet man som statsborger anses at opnå en særlig loyalitet til det land, hvor man er statsborger, at dobbelt statsborgerskab kan medføre adgang til valgret i flere lande (det gælder dog ikke for danske statsborgere, der ikke har fast bopæl i riget), at dobbelt statsborgerskab kan medføre begrænsninger i adgangen til diplomatisk og konsulær bistand fra en anden stat end den, man opholder sig i, og at dobbelt statsborgerskab kan give problemer, hvis man indtræder i militæret i et land, og dette land er i en krigstilstand med det andet land, hvor man tillige er statsborger, eller hvis det strider mod et lands lovgivning, hvor man er statsborger, at indtræde i militæret i et andet land, hvor man ligeledes er statsborger (landsforrædderspørgsmål), ligesom dobbelt statsborgerskab kan give problemer med hensyn til værnepligt. I den europæiske statsborgerretskonvention er det imidlertid bestemt, at personer med statsborgerskab i to eller flere af konventionens medlemslande kun skal aftjene værnepligt i et af disse lande.

Arbejdsgruppen har opstillet følgende modeller for en øget accept af dobbelt statsborgerskab:

- 1) Fuld adgang til dobbelt statsborgerskab, således at udenlandske statsborgere kan opnå dansk statsborgerskab uden at opgive deres nuværende statsborgerskab og danske statsborgere kan opnå udenlandsk statsborgerskab uden at opgive deres danske statsborgerskab. Det er den model, der anvendes af de fleste lande i Europa.
- 2) Dobbelt statsborgerskab for borgere fra EU-lande, EØS-lande og Schweiz samt for danske statsborgere, der ønsker statsborgerskab i disse lande. Det svarer stort set til den model, som man har valgt i Tyskland.
- 3) Dobbelt statsborgerskab for borgere i de andre nordiske lande.
- 4) Dobbelt statsborgerskab for borgere i Nato-lande.

- 5) Dobbelt statsborgerskab for danske statsborgere, der erhverver statsborgerskab i et andet land, uden at statsborgere fra andre lande kan erhverve dansk statsborgerskab. Det er den model, der anvendes i Spanien.
- 6) Dobbelt statsborgerskab for borgere i lande, med hvilke Danmark har indgået en folkeretlig overenskomst om dobbelt statsborgerskab. Kombineres denne model med modellen omtalt under f. eks 2), giver det mulighed for, at man yderligere kan opnå dobbelt statsborgerskab med lande som f. eks. USA, Canada, Australien og New Zealand, men dette løser ikke problemerne ved manglende statsborgerskab med tredjelande, f. eks. lande i Mellem- og Sydamerika, og det er oftest der den manglende afgang til dobbelt statsborgerskab giver anledning til de væsentligste uhensigtsmæssigheder.

Modellerne 4) og 6) vurderes at kunne rejse spørgsmål i forhold til den europæiske menneskeretskonventions bestemmelser om forbud mod diskrimination og om retten til et privatliv.

Endvidere har arbejdsgruppen overvejet muligheden af generhvervelse af dansk statsborgerskab for personer, der tidligere har frasagt sig dansk statsborgerskab i forbindelse med erhvervelse af statsborgerskab i et andet land. Sådanne overgangsregler findes i Sverige, Finland, Island og Portugal samt Bulgarien. En sådan overgangsordning kan udformes som en tidsbegrænset ordning og som en permanent ordning. Erfaringer fra andre lande viser, at det ofte er nødvendigt at forlænge tidsbegrænsede ordninger, fordi der ellers er personer, som ikke har mulighed for indenfor fristen at ansøge om generhvervelse af statsborgerskab. Endvidere kan der som betingelse for generhvervelse af dansk statsborgerskab stilles betingelser om straffrihed og vandel.

Stemmeret for udlandsdanskere – nedsættelse af en grundlovskommission

Ifølge den danske grundlovs § 29 stk. 1 er det en betingelse for at opnå valgret i Danmark, at man har dansk indfødsret, har fast bopæl i riget, er myndig og har opnået den dertil nødvendige valgretsalders.

Kravet om, at man skal have fast bopæl i riget, er et dansk særkende og er historisk bestemt. I langt de fleste andre lande har man ikke et tilsvarende krav om fast bopæl i riget, og statsborgere i mange andre lande bevarer deres valgret selvom de bosætter sig udenfor det land, hvor de er statsborgere.

Kravet om, at man skal have fast bopæl i riget for at have valgret i Danmark har noget at gøre med Danmarks historie. Det kom ind i grundloven i forbindelse med en grundlovsrevision i 1866. Det var kort tid efter demokratiets indførelse i Danmark, og den danske lovgivning var langt fra så detaljeret, som den er i dag. Man havde eksempelvis ikke endnu en indfødsretslov. Man ansås for at have dansk indfødsret (statsborgerskab), hvis man var født i riget.

I 1864 havde Danmark mistet hertugdømmerne Slesvig og Holsten til Preussen og Østrig, og da man skulle til at revidere grundloven, blev man opmærksom på, at de personer, som var født i de to hertugdømmer, rent faktisk ville bevare deres stemmeret i Danmark, selvom hertugdømmerne ikke længere var en del af det danske rige.

Derfor indsatte man bestemmelsen i grundloven i 1866, således man for at bevare valgretten i Danmark ikke alene skulle være født i Danmark, men man skulle også fortsat have fast bopæl i Danmark.

Der er næppe nogen af de borgere, som boede i hertugdømmerne i 1866, som stadigvæk er i live, og skulle man i dag skrive den danske grundlov fra grunden, ville man formentlig ikke opretholde kravet om, at man skal have fast bopæl i riget for at have stemmeret.

Men nu har vi bestemmelsen, og det betyder, at udlandsdanskere ikke har stemmeret i Danmark. Der er nogle særordninger for ambassadører og ambassadefolk og for personer, som opholder sig kortvarigt i udlandet, og som kan ansøge Indenrigsministeriet om tilladelse til at stemme, men andre har ikke stemmeret. Det gælder for eksempel også danskere, der har ansættelse i internationale institutioner som FN, NATO, EU, OECD osv.

Det er en omstændelig procedure at ændre den danske grundlov, og det tager mange år. Den nuværende grundlov er fra 1953, og de første skridt til at få denne grundlov igennem blev taget 30 år tidligere, i begyndelsen af 1920-erne.

Af regeringsgrundlaget for den nuværende regering fremgår det imidlertid, at regeringen vil tage initiativ til brede drøftelser med alle Folketingets partier om et kommissorium for nedsættelse af en grundlovskommission.

Jeg har forhørt mig om spørgsmålet, og der er ikke på nuværende tidspunkt taget initiativ til sådanne drøftelser med henblik på nedsættelse af en grundlovskommission, så det er tvivlsomt, om der vil ske noget i dette spørgsmål i denne valgperiode.

Skal det være muligt at få en ny grundlov gennemført i Danmark, kræver det, at stort set alle partier i Folketinget er enige om forslaget til en sådan ny grundlov. Ellers kan forslaget ikke gennemføres. De spørgsmål, som har været nævnt i forbindelse med et forslag til en ny grundlov, har fortrinsvis været kongehusets stilling og regeringens stilling i forhold til Folketinget og i forhold til "kongen". Det er meget lidt sandsynligt, at de borgerlige partier vil være indstillet på at begrænse kongehusets stilling i en ny grundlov, således som der har været tale om, og hermed er en af de væsentligste betingelser ikke til stede for, at et forslag til en ny grundlov i det hele taget kan gennemføres. Der har ikke været talt ret meget om i et forslag til en ny grundlov at indføre adgang til, at udlandsdanskere kan få stemmeret, selvom det ville være naturligt at indføre noget sådant i forbindelse med en grundlovsrevision.

Under alle omstændigheder tror jeg, at man skal ruste sig med overordentlig stor tålmodighed i dette spørgsmål. Det vil sandsynligvis vare mange år, før udlandsdanskere kan få stemmeret i Danmark.

Nedsættelse af ejendomsværdiskat for boligejendomme i Danmark for udenlandske pensionister

Den 28. november 2013 gennemførtes i Danmark en ændring af ejendomsværdiskatteloven, således at nu også pensionister bosiddende i udlandet, der er ejere af fast ejendom i Danmark,

under visse betingelser kan få den danske ejendomsværdiskat af denne ejendom nedsat på samme måde som det er tilfældet for pensionister, der er bosiddende i Danmark.

I mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold for februar 2014 oplyste jeg, at Skat fortsat gav afslag på ansøgninger om at få en sådan nedsættelse til trods for, at man fra og med den 6. december 2013 havde ret til at få skatten nedsat, hvis man opfylder betingelserne derfor.

Jeg har derfor den 25. februar 2014 skrevet til Skatteminister Morten Østergaard og bedt ham om at oplyse, hvad han vil gøre for at sørge for, at Skat sættes i stand til at administrere ændringen, så også udenlandske pensionister kan få den nedsættelse, som de har krav på.

Der er nu kommet en løsning på dette spørgsmål for så vidt angår indkomståret 2013, idet der er indsat to nye rubrikker i årsopgørelsen for 2013, nemlig felt 762 for en selv og 769 for en ægtefælle, og man kan derfor nu selv ansøge om nedsættelse af ejendomsværdiskatten for indkomståret 2013 ved at gå ind i sin årsopgørelse for 2013 i sin skattemappe på www.skat.dk og indsætte de relevante oplysninger i disse to felter. Der er også udarbejdet en særlig blanket 04.074 (Oplysninger om indkomst til beregning af pensionistnedslag i ejendomsværdiskat) som kan udfyldes til brug for Skat, og som indeholder en vejledning i, hvilke oplysninger man skal give til Skat om sin udenlandske indkomst for at kunne få nedslaget, og hvorledes denne indkomst skal beregnes.

Det er ikke muligt på samme måde at indsætte oplysningerne om sin udenlandske indkomst i sin forskudsopgørelse for indkomståret 2014, og man kommer derfor til fortsat at skulle betale den danske ejendomsværdiskat for året 2014 uden nedsættelse, og man kan så først indsætte de relevante oplysninger om sin udenlandske indtægt på årsopgørelsen for 2014, der offentliggøres i foråret 2015, hvorefter man til den tid vil kunne få for meget erlagt ejendomsværdiskat tilbagebetalt fra Skat.

For så vidt angår forskudsopgørelsen for indkomståret 2015, der fremkommer i november måned 2014, skulle det imidlertid blive muligt at indsætte de relevante oplysninger i denne, således at der kan tages højde for nedsættelse af ejendomsværdiskatten allerede ved udfyldelse af forskudsopgørelsen for indkomståret 2015.

Nedsættelsen af ejendomsværdiskatten er indkomstafhængig for udenlandske pensionister på samme måde som det er tilfældet for danske pensionister, og det er årsagen til, at man via årsopgørelsen skal give oplysning om sin udenlandske indkomst, idet Skat ikke umiddelbart har kendskab til den udenlandske indkomst, når man bor i udlandet.

Ejendomsværdiskatten udgør 10 promille af ejendommens værdi, dog 30 promille af den del af ejendommens værdi, der overstiger 3.040.000 kr.

Ejendomsværdiskatten nedsættes med et årligt beløb svarende til 4 promille af beregningsgrundlaget, dog højst 6.000 kr. pr. bolig ved helårsboliger og højst 2.000 kr. pr. bolig ved fritidsboliger, såfremt den skattepligtige eller den med denne samlevende ægtefælle inden udgangen af indkomståret er fyldt 65 år. Nedslaget er indkomstreguleret, idet det reduceres med 5 % af beregningsgrundlaget, opgjort som den del af den skattepligtiges personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst og positiv aktieindkomst bortset fra udbytteindkomst på op til 5.000

kr. for enlige og 10.000 kr. for samlevende ægtefæller, der overstiger et grundbeløb på 174.600 kr. for enlige og på 258.600 kr. for samlevende ægtefæller (2013 – niveau).

Indkomstreguleringen medfører for en enlig, at nedslaget vil være fuldt aftrappet, hvis indkomstgrundlaget overstiger 294.600 kr. ved en helårsbolig og 214.600 kr. ved en fritidsbolig. For ægtepar vil nedslaget være fuldt aftrappet ved en indkomst på 388.600 kr. ved en helårsbolig og 308.600 kr. ved en fritidsbolig. Overstiger indkomstgrundlaget disse beløb, kan man altså ikke som pensionist få nedslag i ejendomsværdiskatten.

Har man modtaget en årsopgørelse, er afleveringsfristen for blanket 04.074 den 1. maj 2014.

Den franske 3 % skat for selskaber, der ejer fast ejendom

I Frankrig har man en regel om, at alle selskaber og organisationer, der direkte eller indirekte ejer fast ejendom eller rettigheder over fast ejendom i Frankrig, skal betale en årlig skat på 3 % af ejendommens handelsværdi. Man kan dog fritages for betaling af denne skat, såfremt man til det franske skattevæsen oplyser, hvad ejendommens handelsværdi er, og derudover afslører identiteten på de personer der står bag selskabet.

Reglen er indført i et forsøg på at få afsløret, hvilke personer, der står bag selskabskonstruktioner, der ejer fast ejendom, og derigennem få afklaret, hvem disse personer er, og om de er skattepligtige i Frankrig. Man har givetvis ved udformning af reglen personer i tankerne, som formelt bor i skattely som eksempelvis Monaco, men som reelt bor i Frankrig.

De pågældende har så valget mellem enten at afsløre deres identitet overfor det franske skattevæsen eller at betale en årlig skat i Frankrig på 3 % af ejendommens handelsværdi.

Reglerne gælder også for danskere, der ejer fast ejendom i Frankrig via et selskab, eller som ejer et dansk selskab, der ejer fast ejendom i Frankrig. Og disse skal derfor også betale skatten på 3 %, med mindre de afslører deres identitet overfor det franske skattevæsen.

Jeg har bedt advokat Ann-Sofie Kold Christensen, der driver advokatvirksomhed i Holte nord for København, og som har specialiseret sig i rådgivning af klienter både i Danmark og i Frankrig om spørgsmål i relation til fransk ret, om at komme med en kort beskrivelse af reglerne om den franske 3 % skat for selskaber. Denne beskrivelse vedlægges som bilag til dette nyhedsbrev.

Ann-Sofie Kold Christensen udgiver i øvrigt selv et nyhedsbrev, som man kan abonnere på gratis, og som man kan tilmelde sig ved at gå ind på hendes hjemmeside www.akc.dk.

Den franske avancebeskatning ved realisation af værdipapirer

I Frankrig har man en avancebeskatning på fortjeneste ved realisation af værdipapirer (obligationer og aktier m. v.), og denne beskatning gælder ved fortjeneste af såvel franske som udenlandske værdipapirer. Den franske avancebeskatning går under betegnelsen "taxation des plus-values sur cession de valeurs mobilières et droits sociaux".

Fra og med indkomståret 2013 beskattes avancen ved salg af værdipapirer som almindelig indkomstskat efter den almindelige progressive skala i modsætning til tidligere, hvor avancen beskattedes med en fast procentsats. Hertil kommer sociale skatter, prélèvements sociaux. Man kan derved komme op på en marginalskat på i alt 60,5 % ved en skattepligtig årsindkomst på 150.000 euros og derover (45 % + 15,5 %) i avanceskat ved afståelse af værdipapirer. Avanceskatten opkræves af hele den konstaterede avance ved afståelse af værdipapirer i modsætning til tidligere, hvor der indrømmedes et skattefrit bundfradrag, før man begyndte at beregne avanceskatten.

Avanceskatten skal indberettes på den almindelige franske selvangivelse (formular nummer 2042 K) på side 3 i rubrikken 3VG.

Er værdipapirerne erhvervet før man flyttede til Frankrig, er det den oprindelige anskaffelsespris, som skal lægges til grund ved beregningen af den franske avanceskat og ikke værdiansættelsen på det tidspunkt, hvor man er flyttet til Frankrig. Man anvender således et andet princip i Frankrig end man gør i Danmark, idet det i Danmark normalt er værdiansættelsen på tidspunktet for tilflytningen til Danmark, der er afgørende. I Frankrig kan der derfor opstå den situation, at man også har skullet betale udenlandsk avanceskat af fortjenesten af værdipapirerne inden man flyttede til Frankrig. Det kan f. eks. være tilfældet, såfremt værdipapirerne er erhvervet, mens man boede i Danmark og har været beskattet efter virksomhedsordningen, eller hvis salget påvirker den danske ordning med fraflytningsbeskatning vedrørende aktier. I så fald har man mulighed for at fratrage den betalte udenlandske skat ved opgørelsen af den franske skat, jfr. for så vidt angår skat betalt til Danmark den franske instruktion no. 71 af 29. juli 2010 (Bulletin Officiel des Impôts no. 14 B-2-10 af 2. august 2010), der midlertidigt indfører adgang til at nedsætte den franske skat af indkomst fra Danmark (bortset fra pensioner) med skat betalt i Danmark.

Har man tab ved realisation af værdipapirer, er der visse begrænsede muligheder for at fratrage dette tab. Man kan nemlig fratrage tabet i den gevinst, som man har ved realisation af værdipapirer i det samme kalenderår. I dette tilfælde skal man anføre tabet i rubrik 3VK på side 3 på den almindelige franske selvangivelse. Tabet må dog ikke fremføres med et højere beløb end den gevinst, som er konstateret for det samme kalenderår, og som er angivet i rubrik 3VG. Men tabet kan også modregnes i gevinst, som konstateres i de følgende 10 kalenderår efter at tabet er konstateret. I denne situation skal tabet også anføres i rubrik 3 VK, men det kan i denne situation være nødvendigt at specificere, hvornår tabet har fundet sted, enten i en forklarende note til selvangivelsen eller i en opgørelse vedlagt selvangivelsen.

På denne måde kan man reducere den skattemæssige fortjeneste, som man opnår ved realisation af værdipapirer med tab, som man opnår ved realisation af andre værdipapirer, men det er i Frankrig ikke muligt at udnytte et tab ved realisation af værdipapirer direkte eller på anden måde end ved reduktion af fortjenesten ved realisation af andre værdipapirer af mindst samme størrelse.

Sælger man værdipapirer af samme art, som er erhvervet på forskellige tidspunkter, kan det spørgsmål opstå, hvilke af disse værdipapirer man har solgt, hvis man ikke sælger dem alle på samme tidspunkt. Her opererer man i Frankrig ud fra princippet om "premier entrée – premier sorti" således at forstå, at det er de først erhvervede værdipapirer man sælger først.

Er de værdipapirer, som man sælger, erhvervet til forskellige priser, anses købsprisen for at være et vejet gennemsnit af købspriserne for disse værdipapirer. Det samme gælder, såfremt værdipapirerne er solgt til forskellige priser.

Har man eksempelvis købt 100 enheder af et værdipapir i 2010 for 14 euros og 200 enheder af det samme værdipapir i 2012 for 16 euros og nu sælger dem alle i 2013 for 18 euros per enhed for de første 200 enheder og 19 euros per enhed for de resterende 100 enheder, vil den vejede købspris være 15,33 euros og den vejede salgspris være 18,33 euros, og avancen vil være 900 euros.

Fra og med indkomståret 2013 er der indført et fradrag i avancen, når det drejer sig om kursgevinster for så vidt angår franske og udenlandske aktier (og investeringsforeninger som SICAV og FCP, der investerer mere end 75 % af deres kapital i aktier). Dette fradrag er afhængigt af, hvor længe man har været ejer af aktierne, idet

- a) fradraget andrager 50 % af avancen, såfremt man har haft aktierne mellem to og otte år, og
- b) fradraget andrager 65 % af avancen, såfremt man har haft aktierne i mere end 8 år.

Frdraget gives dog kun i selve avanceskatten, det vil sige i den franske indkomstskat, medens der ikke er noget fradrag i de sociale skatter, *prélèvements sociaux*, der skal betales med 15,5 % uden reduktion.

Der er desuden fra og med indkomståret 2013 indført en foreløbig skat (kuponsskat) på udbetaling af renteindtægter, udbyttebetalinger og kursgevinster på aktier. Denne foreløbige skat er på 21 % på udbyttebetalinger og på kursgevinster på aktier og på 24 % på renteindtægter, og denne foreløbige skat tilbageholdes i forbindelse med udbetalingen sammen med de sociale skatter på 15,5 %, når det drejer sig om franske værdipapirer. Er der tale om udenlandske værdipapirer opkræves denne foreløbige skat ikke, men det kan i stedet komme på tale, at der i det land, hvorfra værdipapirerne stammer, tilbageholdes en tilsvarende foreløbig skat efter de regler, der gælder i det pågældende land. Når man så året efter skal til at udfylde sin franske selvangivelse, beskattes renteindtægter, udbyttebetalinger og kursgevinster på værdipapirer med almindelig indkomstskat efter den progressive skala herfor, og i forbindelse hermed får man godskrevet den foreløbigt betalte skat.

Der skal dog ikke betales nogen skat ud over den foreløbige skat, hvis ens samlede husstandsindkomst ("*le revenu fiscal de référence du foyer*") ikke overstiger 50.000 euros for en enlig og 75.000 euros for et ægtepar, når det drejer sig om aktieudbytte og kursgevinster, og 25.000 euros respektive 50.000 euros, når det drejer sig om renteindtægter.

Udgave nummer 7 af den særlige afdeling vedrørende skatteproblemer i Département du Var af mit nyhedsbrev

I marts 2014 har jeg udgivet nummer 7 af den særlige afdeling vedrørende skatteproblemer i Département du Var af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold.

Dette særlige nyhedsbrev er i særdeleshed udarbejdet med henblik på mine læsere i dette département og vedrører de særlige skatteproblemer, som man i øjeblikket udsættes for, såfremt man er bosiddende i Skattecentret i Draguignans område og modtager privattegnede ratepensioner fra Danmark. Skattecentret i Draguignan betragter udbetaling af disse privattegnede danske ratepensioner som udbetaling af pension (retraite) som kapital og vil derfor beskatte dem fuldt ud som "pension de retraite" i modsætning til den praksis, som hidtil har været gældende og fortsat er det i det øvrige Frankrig, hvor beskattningen af de privattegnede danske ratepensioner beskattes lempeligere som "contrats de capitalisation".

Det særlige nyhedsbrev for marts 2014 indeholder en opdatering af situationen.

Man kan læse dette særlige nyhedsbrev på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com.

Ønsker man at få tilsendt fremtidige numre af dette særlige nyhedsbrev, bedes man tilsende mig en mail derom, hvori man oplyser sit navn og den e-mail adresse, som nyhedsbrevet ønskes sendt til.

I Paris må man kun køre i sin bil hver anden dag

Den stigende bilkørsel i Paris er årsag til en del forureningsproblemer. Bystyret i Paris har derfor bestemt, at man kun må køre i sin bil i Paris gader hver anden dag. Biler med nummerplader med lige numre må køre den ene dag, og biler med nummerplader med ulige numre må køre den anden dag. Gribes man i at køre i sin bil på den forkerte dag, vanker der en bøde på 300 euros.

Parisere er selvfølgelig også opfindsomme mennesker, og i mange familier har man to biler. Man skal derfor blot sørge for, at den ene bil har en nummerplade med et lige nummer og den anden bil har en nummerplade med et ulige nummer. Så har man indrettet sig, så man kan køre, når man vil.

Om dette vil være med til at begrænse bilkørslen i Paris gader kan nok diskuteres.

Mit forhold til Club Danois i Provence og Côte d'Azur

Jeg modtager fra tid til anden opfordringer fra mine læsere om, at jeg bør indlede et samarbejde med Club Danois, den danske klub i Provence og i Côte d'Azur, og det samme emne kommer efterhånden også op til debat på hver eneste af de årlige generalforsamlinger i klubben. Det skal også have været tilfældet på den nyligt overståede generalforsamling i år. Jeg kan desuden forstå, at dette emne optager en del mennesker, og at der i visse kredse er en del diskussion om dette spørgsmål. På den nyligt afholdte generalforsamling i klubben skal det desuden være kommet frem, at Club Danois skulle have afgivet et tilbud til mig om samarbejde, som jeg skulle have afvist, og nu begynder der at indløbe forespørgsler til mig om, hvorfor jeg har afvist dette tilbud. Jeg skal skynde mig at sige, at jeg ikke har modtaget noget tilbud om samarbejde overhovedet. Jeg har derfor ikke fået noget, som jeg har kunnet afvise.

Det er derfor efterhånden nok på sin plads, at jeg bryder tavsheden om dette spørgsmål og giver mine synspunkter til kende. Når alle andre kan udtale sig om dette spørgsmål, må jeg vel også selv kunne gøre det.

Et samarbejde mellem Club Danois og mig har hidtil været umuliggjort ved, at denne klub i de senere år er kommet med det ene angreb efter det andet på mig og på mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold. Dette er sket dels i klubbens cirkulæreskrivelser til sine medlemmer, dels på forskellig anden vis. Specielt efter at klubben for et par år siden oprettede et Skatteudvalg, er denne kritik af mig blevet intensiveret. Jeg indleder naturligvis ikke et samarbejde med en klub, som gang på gang taler ondt om mig og udspreder usande beskyldninger mod mig.

Det er medlemmerne af Club Danois Skatteudvalg, og i særdeleshed Skatteudvalgets formand Asger Hansen, der har stået for denne kritik og disse urigtige beskyldninger mod mig. Dette har stået på, siden jeg i foråret 2010 blev ekskluderet fra en nu for længst nedlagt forening i Frankrig ved navn Redan, fordi jeg ikke var villig til at ophøre med at udgive mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold, og det er de samme personer (eller nogle af dem), som dengang havde sæde i Redans bestyrelse og dengang ekskluderede mig fra Redan, som i dag er medlemmer af Club Danois Skatteudvalg, og som er fortsat med at bekrige mig efter at jeg er blevet ved med at udgive mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold.

Der er tidligere blevet gjort forsøg på at få denne konflikt bilagt, men forsøg herpå er blevet mødt med, at man i Club Danois ikke var villig til at ophøre med angrebene på mig, med mindre jeg definitivt ophørte med at udgive mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold. Set på denne baggrund har der ikke været nogen basis fra min side i det hele taget for en tilnærmelse. Selvfølgelig ophører jeg ikke med at udgive mit nyhedsbrev efter pres fra en forening, der er mig uvenligt stemt.

Jeg skal for god ordens skyld oplyse, at jeg ikke har nogen eksempler på, at nogen af de nuværende bestyrelsesmedlemmer i Club Danois har deltaget i denne hetz mod mig. Men Club Danois bestyrelse har på den anden side heller ikke – så vidt jeg da ved – gjort noget som helst forsøg på at dæmpe Skatteudvalgets bagvaskelse af mig eller på at få konflikten bragt til ophør.

Jeg er ikke medlem af Club Danois, og jeg har aldrig nogensinde har deltaget i noget af klubbens arrangementer. Jeg bor desuden slet ikke i det område, hvor klubben holder til.

Jeg har desuden aldrig vekslet et eneste ord med et eneste af de nuværende medlemmer af Club Danois' bestyrelse, og jeg har heller ikke vekslet et eneste ord med noget medlem af Club Danois Skatteudvalg, siden vore veje skiltes i foråret 2010, hvor jeg blev ekskluderet fra Redan.

Jeg har heller ikke nogensinde modtaget nogen form for henvendelse fra Club Danois eller fra Club Danois Skatteudvalg. Det er derfor ikke rigtigt, når det skal være blevet påstået på eller i forbindelse med den nyligt afholdte generalforsamling, at jeg skulle have modtaget et tilbud om samarbejde. Dette er ikke tilfældet. Jeg har aldrig modtaget noget sådant fra Club Danois.

Når Club Danois omtaler mig i sine offentlige cirkulæreskrivelser, orienterer man mig desuden heller ikke derom, således som det i øvrigt er god tone at gøre. Og når Club Danois offentliggør artikler, som jeg har skrevet i mine nyhedsbreve eller andre steder, på sin hjemmeside, sker det

uden nævnelser af mit navn, og i nogle tilfælde har man endda sat andre personer på som forfattere til disse artikler, som om det er de pågældende og ikke mig, der har skrevet artiklerne.

Der er derfor kort og godt ingen kontakt overhovedet mellem Club Danois og mig.

Jeg har imidlertid fået oplysningerne ad anden vej, og jeg har i den forbindelse kunnet konstatere, at Club Danois i de seneste måneder i et par enkelttilfælde har henvist til noget, som jeg har skrevet i mit nyhedsbrev, og omtalt det i en sober tone uden i samme omgang at tale ondt om mig, således som Skatteudvalget i øvrigt har haft for vane at gøre. Måske har man indset, at mine nyhedsbreve er ganske meget værdsat også blandt klubbens egne medlemmer, og at Skatteudvalgets konstante kritik af mig derfor i det lange løb giver bagslag blandt klubbens egne medlemmer.

På klubbens generalforsamling i foråret 2013 blev der fra et medlems side stillet forslag om, at klubben burde indstille den negative konflikt med mig. Dette blev dengang afvist.

På klubbens generalforsamling i foråret 2014 blev der igen – efter hvad jeg har erfaret - fra et medlems side stillet forslag om, at nu burde klubben og dets Skatteudvalg begrave stridøksen og i stedet indlede et konstruktivt samarbejde med mig til gavn for foreningens medlemmer for at udnytte den kapacitet som jeg påstås at være. Efter hvad jeg kan forstå affødte dette indlæg en del diskussion, men resultatet er i hvert fald, at jeg ikke indtil dato har modtaget nogen som helst henvendelse om et samarbejde hverken fra Club Danois' bestyrelse eller fra Club Danois Skatteudvalg.

I denne vinter har der været gjort et forsøg på at få den hidtidige konflikt mellem Club Danois og mig bragt til ophør og på at få en forsoning bragt i stand.

Formanden for Club Danois skulle afgive en erklæring på bestyrelsens vegne om, at bestyrelsen for fremtiden vil respektere min ret til frit og uhindret at skrive og udgive mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold og ikke vil lægge nogen som helst form for hindringer i vejen for, at jeg kan skrive i mit nyhedsbrev om de emner, som jeg selv ønsker.

Medlemmerne af Skatteudvalget skulle love det samme.

Formanden for Skatteudvalget, Asger Hansen, der har ført an i den hidtidige hetz mod mig, skulle desuden love personligt at ophøre med at tale ondt om mig og at undlade at fremsætte urigtige beskyldninger mod mig, og love personligt at drage omsorg for, at den negative konflikt ophørte med øjeblikkelig virkning, og at ledelsen i Club Danois med øjeblikkelig virkning undlod at tale nedsættende om mig eller at kritisere mig.

Når dette var sket, ville forudsætningerne være til stede for, at man kunne lægge den hidtidige konflikt bag sig og i stedet indlede en drøftelse af et muligt fremtidigt samarbejde.

Jeg har aldrig nogen sinde modtaget nogen reaktion på dette fra formanden for Club Danois. Jeg har heller aldrig modtaget nogen reaktion fra de øvrige medlemmer af Club Danois Skatteudvalg.

Derimod har formanden for Club Danois Skatteudvalg, Asger Hansen, sendt et svar til mig, hvoraf det fremgår, at han ikke ville love at ophøre med at tale ondt om mig og ikke ville love at undlade at fremsætte urigtige beskyldninger mod mig. Tværtimod oplyste han, at han og jeg næppe bliver

perlevenner, og at det er klart, at han har sine personlige meninger om mig. Og såfremt han bliver spurgt derom af et medlem, så vil han svare i overensstemmelse med sin – negative – opfattelse af mig.

Tydligere kan det vist ikke udtrykkes, at Skatteudvalgets formand, Asger Hansen, fortsat vil tale ondt om mig og bagtale mig helt som hidtil, eller i hvert fald forbeholder sig sin adgang til at kunne gøre det, og han har tydeligvis forestillet sig, at jeg skulle indlede et samarbejde samtidigt med at han fortsatte med at bagtale mig på samme måde som tidligere.

På denne baggrund måtte jeg afblæse forsøget på at få konflikten bragt til ophør. Det siger sig selv, at jeg ikke vil indlede noget som helst forsøg på et samarbejde med en forening, der så tydeligt giver udtryk for, at den ikke vil ophøre med at tale ondt om mig og at bagtale mig, og som i øvrigt ikke selv tager kontakt med mig overhovedet.

Jeg er ikke villig til at gøre noget nyt forsøg på at få striden med Club Danois bragt til ophør, og jeg er heller ikke villig til at acceptere, at andre gør noget forsøg på dette.

Det hører med til det samlede billede, at de nuværende medlemmer af Club Danois Skatteudvalg har et yderst begrænset kendskab til skattespørgsmål, er særdeles inaktive og har en yderst uprofessionel opfattelse af, hvorledes man griber skattespørgsmål an. Jeg vil derfor ikke selv kunne have noget udbytte af betydning af et samarbejde med Club Danois Skatteudvalg, og jeg foretrækker derfor så langt at prioritere min tid på udgivelsen af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold og på andre væsentligere opgaver end på at skulle spille min tid på et ikke særligt udbytterigt samarbejde med Club Danois eller dets Skatteudvalg.

Jeg er ikke medlem af Club Danois, og der er ingen som helst kontakt mellem mig og Club Danois, og således vil det også være for fremtiden.

Jeg kan oplyse, at jeg har kontakt til adskillige af de andre danske foreninger i Frankrig og jævnligt besøger dem. Jeg er desuden medlem af flere af dem. Med dem har jeg et udmærket samarbejde, og jeg foretrækker så langt dette samarbejde og holder så til gengæld afstand til Club Danois, som jeg ikke er medlem af, og som til stadighed giver anledning til problemer.

Frankrig ophæver sommertiden

Søndag den 30 marts indførtes sommertid i Frankrig.

Men fra og med onsdag den 1. april kan vi alle sammen igen sove en time længere om morgenen. Den franske regering har nemlig besluttet med øjeblikkelig virkning at ophæve sommertiden. Man har indset, at det giver alt for mange problemer med omstilling af ure, ændring tog- og busplaner, justering af arbejdsrytmer og så videre, ligesom det giver en række helt unødvendige problemer for beskæftigede i landbruget og for den arbejdende befolkning. Den franske præsident François Hollande har derfor bestemt, at denne ekstra time skal være en gave til den arbejdende befolkning i Frankrig.

Fra og med på tirsdag den 1. april kan vi derfor alle sammen igen sove en time længere om morgenen.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig, eller som i øvrigt interesserer sig for franske forhold. Informationsbrevet er gratis og sendes uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Nyhedsbrevet offentliggøres desuden på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com og på Danskere i Toulouse's hjemmeside <http://danskereitoulouse.wordpress.com>. Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Citater fra informationsbrevet er tilladt, når det sker med behørig kildeangivelse og jeg får tilsendt et eksemplar af det dokument, hvori informationsbrevet citeres.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.